

Κοίτα ψηλά

Περιοδική Έκδοση των Νέων του Λυκείου της Κατακόμβης

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ
Ο ΑΙ ΘΑΝΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ
ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑ

4ο ΓΕΛ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

ΚΥΠΡΟΣ: ΤΕΛΙΚΟΙ ΜΠΑΣΚΕΤ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

2013

10 περίπου μέρες, γεμάτες φωνές και σφυρίγματα αφού έφηβοι από 24 χώρες συμμετείχαν σ' αυτό το πρωτάθλημα με νικητές τα αγόρια και κορίτσια της Τουρκίας. Η ελληνική αποστολή απαρτιζόταν από τα 2(Εκπαιδευτήρια Μαντουλίδη - 2^ο Λύκειο Λιοσίων) σχολεία που προκρίθηκαν στο ελληνικό ενδοσχολικό πρωτάθλημα μπάσκετ.

Στις επαρχίες Πάφου και Αμμοχώστου πραγματοποιήθηκαν οι αγώνες σε κλίμα φιλικό και πολλοί ήταν αυτοί που χειροκρότησαν τους νεαρούς αθλητές όλων των χωρών. Η ομάδα των αγοριών κατετάγη 11^η ενώ τα κορίτσια ήταν στην 22^η θέση. Μπορεί οι 2 ελληνικές συμμετοχές να μην έφεραν μετάλλιο όμως όλα τα παιδιά έδωσαν τον καλύτερο τους εαυτό και υποσχέθηκαν ότι θα βρίσκονται και στο επόμενο παγκόσμιο που θα φιλοξενηθεί στη Γαλλία το 2015.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους καθηγητές φυσικής αγωγής που στήριξαν τα παιδιά στον αγώνα τους !

Ο ΠΑΠΟΥΣ ΜΑΣ Ο ΑΪ ΘΑΝΑΣΗΣ

Όλοι μας νιώθουμε πολύ υπερήφανοι για την Εκκλησία του Αγίου Αθανασίου στον Εύοσμο, η οποία από την περίοδο της Τουρκοκρατίας ένωνε τους πιστούς και τους έδινε δύναμη να αντέξουν στους δύσκολους καιρούς που περνούσαν μέχρι και σήμερα. Ο χώρος του ναού, με την καταπράσινη αυλή του, φαίνεται τόσο γαλήνιος και όμορφος, που πραγματικά είναι ένα στολίδι που ξεχωρίζει από τις γκρίζες και μουντές πολυκατοικίες που μας περιβάλλουν.

Πρόσφατα, έγιναν κάποιες επισκευαστικές εργασίες στον ναό, οι οποίες αποκάλυψαν κάποιες εξαιρετικά μοναδικές πτυχές του ναού. Από τις εργασίες αυτές, θέλουμε να σημειώσουμε ως πιο σημαντική τις μαρμάρινες επιγραφές που μαρτυρούν ότι ο ναός χτίστηκε το 1816, και όχι το 1818 που μέχρι σήμερα γνωρίζαμε. Οι τοίχοι στο εξωτερικό που περιβάλλουν τον ναό ήταν σοβατισμένοι και υποβάθμιζαν ως έναν βαθμό την αισθητική του ναού. Τώρα όμως, κάτω από τους σοβάδες φάνηκε ένας πανέμορφος τοίχος γεμάτος με ποικιλόμορφες πέτρες, οι οποίες έχουν διαφορετικό μέγεθος και σχήμα. Περιπατάς στην αυλή του και νομίζεις πως βρίσκεσαι σε κάποιο παραδοσιακό χωριό του Πηλίου ή στα Ζαγοροχώρια.

Κάποιοι «ειδικοί», όταν είδαν τις μικρές πέτρες του ναού, αδιαφόρησαν και περιφρόνησαν την αξία του ναού. Εμείς όμως οι κάτοικοι του Εύοσμου καμαρώνουμε για αυτές τις «φτωχές» πέτρες που στολίζουν τον ιστορικό αυτό ναό. Αυτή η ποικιλία της πέτρας και των άλλων στοιχείων (ξύλου και μαρμάρου)- θα μπορούσε κάλλιστα να παρομοιαστεί με εμάς, τα κτίσματα του Θεού, που είμαστε το καθένα μοναδικό, ξεχωριστό από κάθε άλλο, ο καθένας με τα δικά του ελαττώματα αλλά και τα δικά του προτερήματα. Όλοι εμείς, παρά τις διαφορές μας, συμβιώνουμε μαζί αρμονικά και στις δύσκολες στιγμές, ενωνόμαστε, βοηθάμε ο ένας στον άλλον και αντιμετωπίζουμε όλοι μαζί οποιαδήποτε δυσκολία προκύψει.

Στύλος γέγονας Ορθοδοξίας, θείοις δόγμασιν υποστηρίζων την Εκκλησίαν, ιεράρχα Αθανάσιε, τω γαρ Πατρί τον Υιόν ομοιούσιον, ανακηρύξας κατήσχυνας Άρειον. Πάτερ Όσιε, Χριστόν τον θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΝΩΝΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΧΩΡΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Ο αθλητισμός είναι ένα αντικείμενο που στις μέρες μας ενδιαφέρει πολλούς Έλληνες, κυρίως τους νέους. Συχνά όμως παρατηρείται το φαινόμενο της βίας και των χειρονομιών στο χώρο των γηπέδων, όχι μόνο από τους οπαδούς, αλλά και από τους ποδοσφαιριστές. Πρόσφατα μάλιστα συνέβη ένα πρωτόγνωρο γεγονός για το ποδόσφαιρο, όπου ένας παίκτης της Α.Ε.Κ, ο Κατίδης Γεώργιος, χαιρέτησε ναζιστικά στους οπαδούς της ομάδας του. Ας ακούσουμε κάποιες απόψεις που εκφράζουν νέα παιδιά τα οποία ρωτήσαμε για αυτό το θέμα.

«Πρόκειται για ανώριμη συμπεριφορά.»

«Δεν ήξερε πώς να δείξει τη χαρά του.»

«Σαφώς δεν ήταν προϊόν ώριμης σκέψης.»

Για αυτό περισσότερο θα έπρεπε να σταθούμε στις αιτίες που οδηγούν σε τέτοιες συμπεριφορές και όχι στην πράξη αυτή καθαυτή.

Πολλοί δυστυχώς το είδαν ως κάτι αρνητικό αλλά που δεν είναι και τόσο ασυμβίβαστο με την πραγματικότητα.

Ίσως το πιο άσχημο είναι το «πάντρεμα» που πολλοί θέλουν να κάνουν του αθλητισμού με την πολιτική. Ίσως το ποιο άσχημο είναι το «πάντρεμα» που πολλοί θέλουν να κάνουν του αθλητισμού με την πολιτική.

Στο χώρο του αθλητισμού, συμμετέχουν άνθρωποι από όλες τις άκρες του κόσμου. Κάθε εθνότητα, κάθε κουλτούρα και κάθε θρησκεία έχει το δικαίωμα να πάρει μέρος σε μικρά αλλά και μεγάλα αθλητικά γεγονότα. Αθλητές κρίνονται...και κρίνουν! Με τι κριτήρια όμως;

Η εμφάνιση και τα «πιστεύω» του κάθε αθλητή, δεν θα έπρεπε να «στέκονται» εμπόδια στην προσπάθεια που καταβάλει για αυτό που αγαπά. Εκτός βέβαια, εάν αυτά τα «πιστεύω» στρέφονται επιθετικά προς κάποιες άλλες «ομάδες» ανθρώπων! Μήπως όμως και εμείς με την σειρά μας, γινόμαστε ρατσιστές;

Όμως ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ρατσισμός και ισχυρός, είναι αυτός που διακατέχει τους οπαδούς των ομάδων! Καθημερινές συγκρούσεις, ανάρμοστες συμπεριφορές, βωμολοχίες αλλά και, το κυριότερο, πρόκληση σωματικών βλαβών. Οπαδοί αλλά και ποδοσφαιριστές, δεν μπορούν να καταλάβουν πως ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός από τους άλλους, αλλά και συγχρόνως ισάξιος!

Μια ακόμη τέτοια πρόσφατη ρατσιστική επίθεση έγινε εναντίον του ποδοσφαιριστή Μπράνισλαβ Ιβάνοβιτς, παίχτη της Τσέλι, από τον ποδοσφαιριστή της Λίβερπουλ Λουίς Σουάρες. Δεν έχει μαθευτεί ακόμα, γιατί ο Λουίς Σουάρες δάγκωσε τον ποδοσφαιριστή της Τσέλι. Πάντως αυτή η συμπεριφορά του, του στοίχησε 10 αγωνιστικές. Το πιο τρελό όμως είναι πως οι οπαδοί της Λίβερπουλ είναι με το μέρος του Σουάρες.

Ο ρατσισμός είναι ένας τοίχος διάφανος ο οποίος κρατάει τους ανθρώπους μακριά!! Δεν πρέπει να τον αφήσουμε να επηρεάσει την αντικειμενική γνώμη πάνω στον αθλητισμό.

Κοίτα Ψηλά 4

Ποινή αποκλεισμού
10 αγωνιστικών!!!!

Μεγαλύτερες ποινές για τον ρατσισμό
στα γήπεδα θα επιβάλει η UEFA !!!!

Αισιοδοξία...

η δύναμη των μεγάλων ανθρώπων σε δύσκολες στιγμές.

Γενικότερα τον τελευταίο καιρό επικρατεί στην Ελλάδα αρχικά, αλλά και σε άλλες χώρες το συναίσθημα της απαισιοδοξίας κυρίως εξαιτίας της κρίσης. Αν έχει επικρατήσει ένα πνεύμα απαισιοδοξίας είναι διότι η διαπαιδαγώγηση που ασκείται σήμερα με όλους τους τρόπους και κυρίως την τηλεόραση αφαιρεί από τις ψυχές των νέων τις τρεις αυτές αρετές, την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη.

Αρχικά, αισιοδοξία είναι να προσδοκεί κανείς έντονα ότι όλα θα πάνε καλά στη ζωή, ασχέτως των εμφανιζόμενων εμποδίων και των απογοητεύσεων.

Αντίθετα ως απαισιοδοξία ορίζεται η τάση να βλέπει κάποιος όλα τα πράγματα αρνητικά, το να περιμένει κανείς το χειρότερο σε κάθε περίπτωση. Ειδικότερα μιλώντας για την αισιοδοξία λοιπόν, αν λειτουργήσει μεταξύ μας η αγάπη, το καλό που θα βγει θα είναι ασύγκριτα μεγαλύτερο από τα ψευτοαγαθά που είχαμε πριν την κρίση, τα οποία χωρίς την αγάπη και την μεταξύ μας κοινωνία, έκαναν τη ζωή να μοιάζει με νεκρή φύση, όπως όταν βλέπεις ένα πλαστικό τριαντάφυλλο που δεν έχει ζωή ούτε ευωδία. Και όταν δεχόμαστε μέσα μας αυτόν τον Χριστό, που έδωσε τον εαυτό του θυσία για χάρη μας, δεχόμαστε την αγάπη Του, δεχόμαστε αυτό το πνεύμα, που μας κάνει κι εμάς ευτυχισμένους και άρα όχι απαισιόδοξους.

Αξιοσημείωτη είναι η ιστορία ενός ανθρώπου που αφού πήγε στο πόλεμο και έμεινε παράλυτος δεν έχασε την αισιοδοξία του. Ο ίδιος επισημαίνει: « ..Η ψυχή μου περιφερόταν στο σκοτάδι και της φαινόταν όλος ο κόσμος σκοτεινός. Η μοναδική της δραστηριότητα ήταν η υποταγή στο σώμα, η σκλαβιά στο σώμα. Το σώμα μου έφερνε τη ψυχή πίσω του, όπως τραβά ο κυνηγός το σκύλο του απ' το λουρί. Η ψυχή μου χοροπηδούσε, χόρευε στη σκόνη και στη λάσπη, ακολουθώντας το σώμα, υπακούοντας πάντα στη θέληση του σώματος. Ήμουν υγιής αλλά δεν το αισθανόμουν. Είχα μάτια αλλά δεν έβλεπα. Οι ακτίνες του ηλίου, ενώ με άγγιζαν χαρούμενα, εγώ κατσούφιαζα και δεν τις έβλεπα. Τα αστέρια με έβλεπαν, αλλά εγώ τα απεχθανόμουν και τα φοβόμουν. Ήμουν σαν τυφλοπόντικας, που κάποιος με έβγαλε έξω στο φως και στον αέρα και μπερδεμένος τριγύριζα από εδώ και από εκεί. Τρέμοντας έσκαβα τη γη για να ξεφύγω από τον ήλιο και να χωθώ πάλι στο σκοτεινό χώμα της γης. Δόξα τω Θεώ έγινε αυτός ο πόλεμος! Και δόξα τω Θεώ ο εχθρός με αυτό τον τρόπο με έκανε παράλυτο! Αυτός ο εχθρός είναι για μένα ο μεγαλύτερος ευεργέτης. Έχασα τα πόδια αλλά κέρδισα την ψυχή.»

Αντίθετη περίπτωση της ιστορίας που προαναφέρθηκε είναι αυτή των ανθρώπων οι οποίοι κυριεύονται από το συναίσθημα της απαισιοδοξίας. Ο απαισιόδοξος άνθρωπος δεν μπορεί να θυσιάσει τη ζωή του, γιατί η ζωή γι αυτόν δεν έχει αξία κι εκείνο που δεν έχει αξία, μπορεί

μόνο να “πεταχτεί” και όχι να θυσιαστεί. Επομένως η ζωή για τον τέτοιου είδους άνθρωπο είναι ανοησία, πόνος, απερισκεψία, θλίψη και έτσι δεν την αγαπά. Είναι σαν ένα βουερό και ασημένιο ποτάμι που θα προσπεράσει πολύ γρήγορα δίπλα από τον απαισιόδοξο νερόλακκο τους. Ένα τρανταχτό παράδειγμα είναι η Έλεν Κέλλερ η οποία είναι η μεγαλύτερη διάψευση της απαισιοδοξίας στα χρόνια μας. Μια κοπέλα τυφλή και κωφάλαλη από το δεύτερο έτος της ζωής της. Ένα δυστυχισμένο πλάσμα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί από ορισμένους. Σε καμία περίπτωση! Η Έλεν Κέλλερ είχε τη πιο αισιόδοξη ψυχή. Με την τιπάνια προσπάθεια της κατάφερε, παρόλα τα προβλήματα της να ανυψωθεί σε διανοητικό και ηθικό επίπεδο. Η Έλεν Κέλλερ, η τυφλή, έγινε ηγέτης, οδηγός σε πολλούς που βλέπουν. Αυτή που ήταν κωφάλαλη, υπήρξε λαλίστατη ιεροκήρυκας της αισιοδοξίας. Τυφλή και κωφάλαλη κατάφερε να υπομείνει τη ζωή. Κάποιοι όμως από σας, που αντικρίζουν τον ήλιο και τα αστέρια, που ακούνε τη μουσική και έχουν τη δυνατότητα να μιλούν για να εκφράσουν τη χαρά και τη λύπη, δε μπορούν να υπομείνουν τη ζωή και γι' αυτό του περνούν από το μυαλό σκέψεις για αυτοκτονία. Η Έλεν όχι μόνο υπομείνει τη ζωή αλλά καταφέρνει και περισσότερα: αγαπά τη ζωή. Τελικά η απαισιοδοξία σας θα αποτελέσει προσβολή για τον Δημιουργό του κόσμου, που δε σας έπλασε για να παραπονείστε για τα έργα του, αλλά για να δείξετε τα δικά σας. Συμπερασματικά χρειάζεται να αναπτυχθεί ένα πνεύμα ενδιαφέροντος του ενός για τον άλλο, μεταξύ όλων εκείνων που σκέφτονται φιλάδελφα, που σκέφτονται χριστιανικά, που σκέφτονται πνευματικά.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ...

« Σήμερα κρεμάται επί ξύλου ο εν ύδασι την γην κρεμάσας... Προσκυνούμεν σου τα Πάθη, Χριστέ. Δείξον ημίν και την ένδοξόν Σου Ανάστασιν ».

Ο ύμνος των αντιθέσεων, όπως τον καταγράφει ο μελωδός της εκκλησίας μας, γεμάτος από την ήρεμη ένταση της μεγάλης στιγμής. Της στιγμής που ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται στα χέρια των παρανόμων «ίνα θανατωθεί».

Πώς φτάσαμε όμως ως την τραγικότερη στιγμή του Θείου δράματος;

Μεγάλη Δευτέρα και « Τον νυμφώνα σου βλέπω Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, κι ένδυμα ουκ έχω ίνα εισέλθω εν αυτώ ».

Μεγάλη Τρίτη και « Κύριε, η εν πολλές αμαρτίες περιπεσούσα γυνή...» από την πέννα της Κασσιανής της Μοναχής, ύμνος γεμάτος μετάνοια και μεταμέλεια, χαρακτηριστικός της Μεγάλης Τρίτης.

Μεγάλη Τετάρτη και κατά την ακολουθία του Νιπήρος « Ότε οι ένδοξοι μαθηταί εν τω νιπήρι του δείπνου εφωτίζοντο, τότε Ιούδας ο δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας εσκοτιζετο...». και η μεγάλη στιγμή της προδοσίας φτάνει.

Μεγάλη Πέμπτη και « Σήμερα κρεμάται επί ξύλου ... ». Η στιγμή της απόλυτης λύπης, αλλά και της απόλυτης ντροπής για τους ευεργετηθέντες.

Μεγάλη Παρασκευή και τα εγκώμια γεμίζουν τον ανοιξιάτικο αέρα με τον Επτάφιο Θρήνο : « Η ζωή εν τάφω κατετέθης Χριστέ...», αλλά και « Άξιον εστί, μεγαλύνειν σε τον Ζωοδότην...» ή ακόμη « Αι γενεαί πάσαι, ύμνον τη Ταφή σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου». Συγκλονίζει κάθε χριστιανό ο ανείπωτος θρήνος της Παναγίας όταν βλέπει νεκρό το μονογενή της: « Ω, γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατόν μου Τέκνο, πού έδου σου το κάλλος ; »

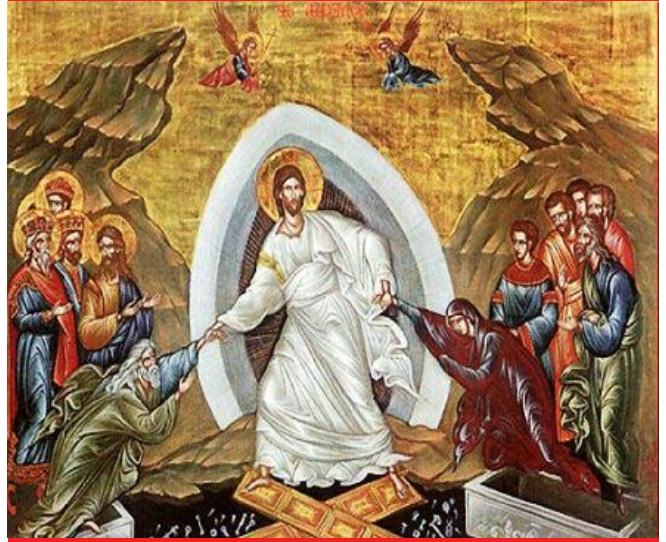
Όμως, μετά το θρήνο η χαρά, μετά το θάνατο η Ανάσταση. Μεγάλο Σάββατο και « Αναστήτω ο Θεός και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού... ». Η α π ο κ ο ρύφωση, η νίκη της ζωής πάνω στο θάνατο, Κυριακή του Πάσχα και «Αναστάσεως ημέρα και λαμπρυνώμεν, λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα... » και κατά τον κατηχητικό λόγο του Ιωάννου του Χρυσοστόμου «ο Άδης επικράνη» διότι « Ανέστη Χριστός και ζωή πολιτεύεται, Ανέστη Χριστός και νεκρός ουδείς εν τω μνήματι ».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Χριστός Ανέστη ! Ο πεντασύλλαβος θρίαμβος της ζωής σκίζει τον ουρανό της άνοιξης και ανάβει φωτιές στις ανθρώπινες ελπίδες.

Χριστός Ανέστη ! Ο θάνατος νικήθηκε. Η ζωή θριάμβευσε. Ο Χριστός « θανάτω θάνατον πατήσας », μπήκε μέσα στο βασίλειο του Άδη και το ξεθεμέλιωσε. Έτσι τώρα η ζωή ζει τη μεγάλη της ώρα, την ώρα του θριάμβου της, την ώρα της αθανασίας της.

Χριστός Ανέστη ! Ο Χριστός, η αγάπη, η ζωή, η ελπίδα μετά από τριήμερο θάνατο, σπάει τις αλυσίδες της φθοράς, νικάει το θάνατο και ανασταίνεται, ανασταίνοντας μαζί και την ΑΓΑΠΗ, την ΖΩΗ και την ΕΛΠΙΔΑ.

ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ:

ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΚΑΛΙΑΝΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ
ΛΑΣΚΑΡΕΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΡΥΤΙΜΟΣ
ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
ΚΟΥΤΕΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΒΡΑΚΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΣΙΡΟΠΛΑΚΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΚΡΑΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΑΡΑΣΛΗΣ ΣΥΜΕΩΝ
ΜΗΤΣΑ ΕΙΡΗΝΗ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ
ΤΥΡΓΙΑΚΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΤΥΡΓΙΑΚΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΠΑΤΣΟΥ ΚΙΚΗ
ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ ΑΝΘΗ

ΓΙΑΛΕΝΙΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΒΟΓΙΑΤΖΗ ΜΑΡΙΑ
ΡΗΓΟΥΛΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ
ΤΟΜΠΟΥΛΙΔΟΥ ΕΛΕΝΑ
ΜΙΛΚΑ ΜΑΡΙΑ
ΧΑΤΖΗΒΡΕΤΤΑ ΧΡΥΣΑΝΘΗ
ΞΕΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ
ΚΑΛΙΑΡΙΝΗ ΤΑΝΙΑ
ΝΤΙΣΑ ΛΕΟΝΙΤΑ
ΤΖΙΑΤΖΙΟΥ ΣΟΦΙΑ

20 ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ

✘ 'Ητανε Μια ΣΤΙΓΜΗ... ✘

Χρόνια της καρδιάς...
θα σαι νέος
όσο θα αγαπάς...
'Όσο θα τα ζεις
ξανά απ την ΑΡΧΗ....

Φέτος κλείνουμε 20 χρόνια επάνω στην αγαπημένη μας κατασκήνωση και σκεφτόμαστε το πόσο έχει αλλάξει η κατασκήνωση από το 1993 μέχρι και σήμερα... Στην αρχή το μόνο που αντικρίζαμε ήταν ένα έρημο τοπίο αλλά περνώντας τα χρόνια και με την δουλειά πολλών ανθρώπων..... έγινε η υπέροχη εικόνα που αντικρίζουμε μόλις φτάνουμε! Και πραγματικά αυτή η εικόνα ξεπέρασε τις αρχικές προσδοκίες μας!

Όλο τον χρόνο περιμένουμε το καλοκαίρι με ανυπομονησία μόνο και μόνο για την κατασκήνωση! Για την υπέροχη στιγμή που φτάνουμε και ανεβαίνουμε αυτή την ανηφόρα που δείχνει τεράστια αλλά εκείνη την στιγμή στα δικά μας μάτια δεν φαντάζει τίποτα! Φέτος λοιπόν το κλίμα «εορταστικό» παλιοί ύμνοι, αξέχαστοι/ες ομαδάρχες/ισσες και κυρίως αξέχαστες στιγμές!

Πόσα πράγματα έχουν αλλάξει σε αυτά τα 20 χρόνια... Ας ξεκινήσουμε από τον αγαπημένο χώρο των περισσότερων... το προσευχητάρι μας! Στην αρχή έρημο και χωρίς δέντρα και τώρα είναι σαν παράδεισος.

Λίγο παραπάνω το εκκλησάκι μας μικρό μεν αλλά είναι στολίδι για την κατασκήνωση μας. Αφού το πρώτο πράγμα που αντικρίζουμε τελειώνοντας την ανηφόρα είναι αυτό! Τα τελευταία περίπου 5 χρόνια έχουμε και την πισίνα. Μεγάλη πολυτέλεια για εμάς αφού τα πρώτα χρόνια για να δροσιστούμε λίγο τρέχαμε στην άλλη άκρη του βουνού! Μαζί με αυτά να προστεθεί και το γήπεδο beach volley για να αθληθούμε και λίγο παραπάνω! Για το τέλος μπορούμε να αναφέρουμε τα σπιτάκια μας, από τις μεγαλύτερες αλλαγές στην κατασκήνωση βέβαια εμείς δεν προλάβαμε τις σκηνές αλλά από τα λόγια των παλιότερων, μπορούμε να καταλάβουμε ότι δεν ήταν και άπλες εκεί μέσα!

Κλείνοντας για όλα αυτά τα τέλεια χρόνια χρωστάμε πολλά ευχαριστώ σε όλους αυτούς τους ανθρώπους που βοήθάνε με τον οποιοδήποτε τρόπο, κάθε χρόνο ,για να περνάμε εμείς καλά! Σε ομαδάρχες/ισσες και γενικότερα σε όλα τα στελέχη που χωρίς να κουράζονται, εθελοντικά μας δείχνουν έμπρακτα την αγάπη τους! Και το πόσο πολύ αγαπάνε πραγματικά το να βοήθάνε και το να κουράζονται!

Designed By macuser2

Ομάδα Φωτογραφίας Κατακόμβης!

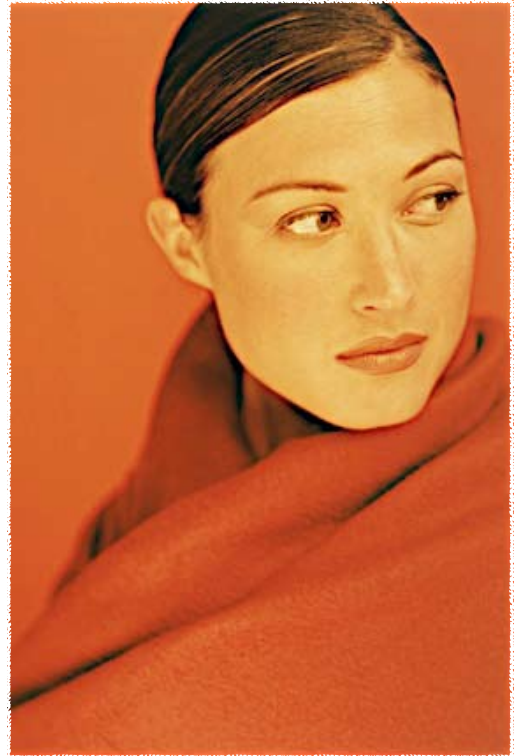
Σύγχρονες τέχνες και τεχνικές

Με τον όρο **φωτογραφία** αναφερόμαστε γενικά στη διαδικασία δημιουργίας οπτικών εικόνων μέσω της καταγραφής και αποτύπωσης του φωτός, με χρήση κατάλληλων συσκευών (φωτογραφικές μηχανές). Ετυμολογικά, η λέξη φωτογραφία είναι σύνθετη και προέρχεται από τις ελληνικές λέξεις φως και γραφή. Η φωτογραφία, πέρα από την τεχνική της διάσταση, αναγνωρίζεται ως ένα από τα ευρύτερα διαδεδομένα μέσα επικοινωνίας του 20ου αιώνα καθώς και ως μία μορφή τέχνης η οποία είναι συγγενική με την ζωγραφική.

Όλα άρχισαν από μια ανακοίνωση που βγήκε στην αρχή της σχολικής χρονιάς στον πίνακα ανακοινώσεων της κατακόμβης. Αφότου πληροφορηθήκαμε για το γενικό concept αποφασίσαμε να πάμε στο πρώτο μάθημα για δοκιμή. Έτσι, πήγαμε κι αφού μας φάνηκε ενδιαφέρον, συνεχίζουμε τα μαθήματα μέχρι και σήμερα. Στα πρώτα μαθήματα κάναμε μια γενική εισαγωγή στη φωτογραφία, δηλαδή μάθαμε την ορολογία της φωτογραφίας, τις γενικές αρχές της και από τι αποτελείται μια φωτογραφική μηχανή. Μετά από λίγο καιρό άρχισε και η πρακτική με λήψεις.

Κατά τη διάρκεια των μαθημάτων λοιπόν, ο υπεύθυνος της ομάδας μας ανέθετε εργασίες, στις οποίες έπρεπε να βγάλουμε φωτογραφίες με συγκεκριμένο θέμα. Στη συνέχεια δείχναμε το υλικό που είχαμε στο μάθημα, βλέπαμε τα λάθη μας και για την επόμενη φορά είχαμε να τις ξαναφέρουμε διορθωμένες!

Το τελευταίο καιρό κάνουμε μαθήματα Photoshop προσπαθώντας να το μάθουμε, να το χειριζόμαστε με τον σωστό τρόπο ώστε να έχουμε ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα, χωρίς υπερβολές. Τέλος θα μπορούσαμε να προσθέσουμε ότι από τα μαθήματα αυτά έχουμε προσκομίσει μια πολύ ωραία εμπειρία αλλά παράλληλα και πολλές γνώσεις, οι οποίες σίγουρα θα μας φανούν χρήσιμες στο μέλλον!

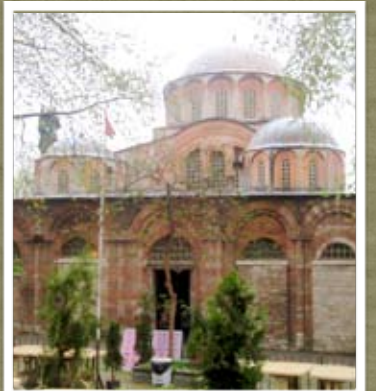
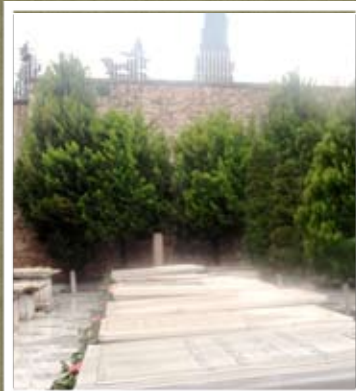

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

5ΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ 1ου ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΥΟΣΜΟΥ, 15-19 Απριλίου

Προσκύνημα στην Πόλη, στην Αγιά-Σοφιά και στη Παναγία τη Βλαχέρνα, το Μπαλουκλί και το Φανάρι, το Βόσπορο το μυθικό και τα Πριγκηπόνησσα, την Πύλη του Ρωμανού και το Πέραν! Άφησα την καρδιά μου για πάντα εκεί, στη Βασιλεύουσα της πονεμένης Ρωμοσύνης.

ΗΡΘΕΣ

Σε μια στιγμή που μόλις πέρασε, εδώ επάνω σε αυτόν τον βράχο, όπου τα δάκρυα των σιωπηλών και μυσταγωγημένων καρδιών χαραχτηκαν παντοτινά, ο χρόνος σταμάτησε, το ρολόι ησύχασε, και καθώς οι χτύποι της καρδιάς μου συνέχισαν δυνατά να ακούγονται σαν τάλαντο, ως φωνή αύρας λεπτής, ήρθες εσύ.

Και να αγάπη μου, ξεπρόβαλες και πάλι αγαπητικά, μέσα στα ιερά μονοπάτια του λαβωμένου μου νου, στο σκηνικό της μουσικής και αόρατης ζωής μου.

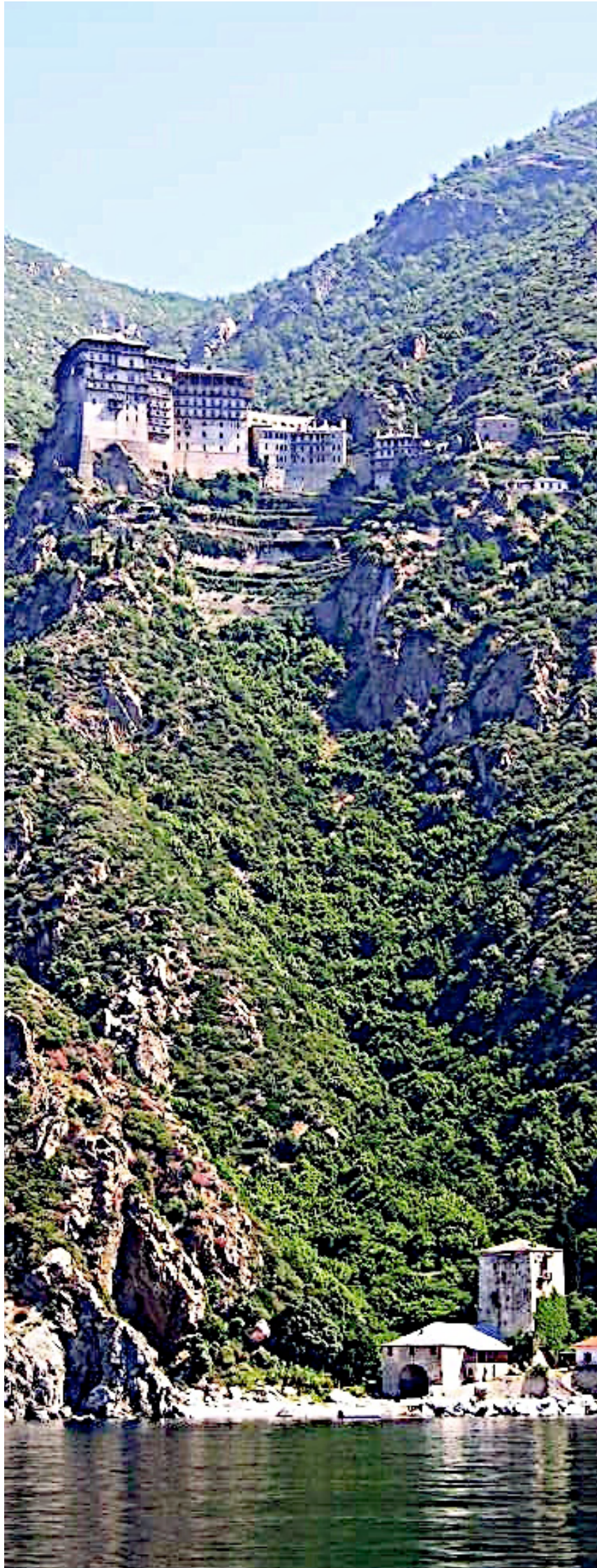
Είναι κιόλας πρωί, είναι κιόλας νύχτα, κι εσύ είσαι ακόμα δίπλα μου. Σε κάθε μου βήμα, ελεύθερα να δω επιθυμείς, όχι με το δεξί ή με το αριστερό, ούτε και με την λογική που σαν κουτί τετράγωνο ανακυκλώνεται, αλλά με την καρδιά, πως ότι πιο όμορφο, ότι πιο ευγενικό, γεννάται μέσα από την ησυχία των αισθήσεων και την ταπεινή θυσία που μόνο να αδειάζεται γνωρίζει.

Ιδού λοιπόν, αντικρίζω με θαυμασμό την δεξιά σου, που αν και πληγωμένη, κρατά αλώβητο το χελιδόνι της ελπίδας. Ιδού, και στην αριστερή σου, διακρίνω ένα τριαντάφυλλο, που από έρωτα νομίζω μου προσφέρεις.

Στην φουρτουνιασμένη θάλασσα είσαι το λιμάνι μου, σε κάθε δυσκολία, η χαρά μου. Τα λαβωμένα χέρια σου, η ζεστή φωλιά μου. Μα πως από την δεξιά σου ξεπροβάλλει εκείνο που ο αέρας αγκαλιάζει και πώς από την αριστερή σου εκείνο που το χώμα λαχταρά;

Καινές σελίδες χαράζω στην πολυτάραχη ζωή μου και κατευθύνομαι με απλότητα στο χθες της αγνότερης ψυχής μου. Περπατώ και πάω, ξυπόλητος βαδίζω. Κι όπως εσύ κάποτε, μυστήρια στην άμμο ζωγραφίζω.

Ανάξια με τα χείλη μου, μα με γεμάτο ελπίδα, σαν το παιδί από την ευγενή μητέρα του, το γάλα της αγάπης σου αγγίζω. Κοινωνός γίνομαι του ιλαρού προσώπου σου και από το τόσο φως της λάμψης σου, δίχως νερό και χώμα, ανθίζω.

4^ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΕΥΟΣΜΟΥ

ΓΙΑΤΙ ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΙΝΕΥΕΙΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ...

Βρίσκεται νότια του δήμου Ευόσμου-Ελευθερίου Κορδελιού, δίπλα στο Αστυνομικό Μέγαρο. Το κτήριο που στεγάζεται το σχολείο μας δεν είχε τις προδιαγραφές για σχολική μονάδα. Ο διευθυντής όμως με τη συνεργασία του συλλόγου Γονέων κατάφεραν να πείσουν τους αρμόδιους να το μετατρέψουν από Κέντρο πληροφόρησης Νέων σε Γενικό Λύκειο.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΜΑΣ

Μια τάξη της πρώτης λυκείου τύπωσε εφημερίδα, ενώ οι γιορτές των μαθητών (Χριστουγέννων, 25^{ης} Μαρτίου και 28^{ης} Οκτωβρίου) με θεατρικά και χορωδία ήταν πολύ πετυχημένες. Στο τέλος της χρονιάς κάναμε συναυλία με συγκρότημα μια παρέα μαθητών γεμάτη ταλέντο και διάθεση. Πήραμε μέρος σε όλους σχεδόν τους μαθητικούς διαγωνισμούς και τα σχολικά πρωταθλήματα.

Θα ανεβεί σε θεατρική παράσταση από τους μαθητές της δευτέρας λυκείου το έργο του Σοφοκλή, η Αντιγόνη στις 13 Μαΐου.

Αγώνες Επιχειρηματολογίας

Φέτος κινούμαστε στα ίδια πλαίσια και τα πάμε ακόμα καλύτερα. Θα τυπωθεί και αυτή τη χρονιά εφημερίδα από την πρώτη λυκείου, ενώ συμμετέχουμε σε ακόμα περισσότερες διοργανώσεις. Δημιουργήθηκε ομάδα ρητορικού λόγου, η οποία έλαβε μέρος στους 'Αγώνες Επιχειρηματολογίας'. Πάρα πολλά σχολεία συμμετείχαν: γυμνάσια-λύκεια, δημόσια-ιδιωτικά κυρίως από τη νοτιοδυτική πλευρά της Θεσσαλονίκης.

Πρώτη χρονιά για εμάς, υποστηρίξαμε αυτή την ομάδα των έξι ατόμων μαζί με τους δύο υπεύθυνους καθηγητές γιατί ξέραμε ότι είχαν και τις ικανότητες και τη θέληση να τα καταφέρουν. Νικώντας στους δύο πρώτους αγώνες αλλά χάνοντας στον τρίτο, η ομάδα επιχειρηματολογίας του σχολείου μας δεν πέρασε στην επόμενη φάση, αφήνοντας όμως σε όλους τις καλύτερες εντυπώσεις.

Μέσα σε τούτες τις πέτρες φώλιασαν
οι μνήμες του παρελθόντος,
η ζωή του παρόντος
και η ελπίδα του μέλλοντος!